

Uitgebreidere studies

VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

God heeft gesproken

Door Otis Q. Sellers,
Bijbelleraar

Vijf radioboodschappen

Deze boodschappen zijn oorspronkelijk uitgezonden als de eerste vijf in een reeks radio-uitzendingen op Radio Station WAIT, Chicago, Illinois. Ze werden afgedrukt in *The Word of Truth*, en de vraag naar de nummers waarin ze verschenen was zo groot dat alle beschikbare exemplaren al snel uitverkocht waren. Gezien de aanhoudende vraag naar deze boodschappen, worden ze nu in de vorm van een brochure uitgegeven. Het is de oprechte wens van de schrijver dat ze zo breed mogelijk worden verspreid en dat ze door de Heilige Geest worden gebruikt om velen te laten inzien hoe belangrijk het Woord van God is.

Otis Q. Sellers.

1 november 1943.

Inhoud

God heeft gesproken.....	2
Het doel van Bijbelstudie	5
De Schrift en de wil van God.....	6
Het goddelijk belang van het Woord	7
De principes van Bijbelstudie.....	10
De waarheid der bedelingen.....	13

God heeft gesproken

Ik beschouw het als een voorrecht om u via de radio studies in Gods Woord te mogen aanbieden. Ik zal deze bediening altijd beschouwen als een heilige taak onder God en ik zal ernaar streven trouw te zijn in dit werk dat Hij mij, naar mijn overtuiging, heeft toevertrouwd. Het is mijn overtuiging dat trouw het enige is wat God van ons verlangt in heel ons getuigenis voor Hem. God verlangt niet van zijn dienaren dat zij succesvol zijn, noch verlangt Hij bepaalde resultaten. Maar Hij verlangt wel dat wij trouw zijn.

Ik hoop dat ik het genoeg zal hebben u vele malen te bezoeken via uw luidspreker. Ik vertrouw erop dat er een tijd zal komen dat u het gevoel zult hebben mij persoonlijk te kennen, dat u deze radiobezoeken zult gaan beschouwen als de komst van iemand die over Gods Woord spreekt, en dat u vertrouwen zult krijgen in mijn eerlijkheid en oprechtheid als student en leraar van de Heilige Schrift. Misschien bent u het niet eens met alles wat ik te zeggen heb, of misschien neemt u aanstoot aan sommige dingen die ik onderricht, maar ik vertrouw erop dat u, ook al zijn we het niet over alles eens, mij zult gaan beschouwen als iemand die de Bijbel liefheeft en die eerlijk en oprecht is in zijn inspanningen om de waarheid die God in zijn Woord heeft gelegd, te ontdekken en te herstellen.

Daarom lijkt het mij, in de hoop op een goed begrip tussen ons, gepast om in deze eerste uitzending de doelstellingen van deze radiobediening uiteen te zetten en ook enkele principes te formuleren die als leidraad en kader voor dit werk zullen dienen. Om dit te kunnen doen, zal ik noodgedwongen iets over mezelf moeten vertellen en veelvuldig gebruik moeten maken van het persoonlijk voornaamwoord 'ik'. Ik ben er echter zeker van dat mijn luisteraars hier in deze eerste uitzending begrip voor zullen hebben.

Het is mijn overtuiging dat het grootste feit in het universum het feit is dat God heeft gesproken. Geen enkel ander feit komt hier qua omvang of belang ook maar in de buurt. God heeft tot ons gesproken door middel van een geschreven boodschap, en deze boodschap is het boek dat we de Bijbel noemen. Dit is een feit dat niemand kan ontkennen en waarmee alle mensen geconfronteerd worden.

We horen veel over 'de feiten onder ogen zien'. Mensen pochen vaak dat ze bereid zijn de feiten onder ogen te zien. Als ze dit echt menen, dan moeten ze het grootste feit in het universum onder ogen zien, namelijk het feit dat God heeft gesproken. Degenen die dit feit onder ogen zien, zullen ernaar handelen, en niemand die dit feit onder ogen heeft gezien, heeft nagelaten aandacht te schenken aan alles wat God heeft gezegd. Als God heeft gesproken, is het de plicht van ieder mens om te weten wat Hij heeft gezegd. Wat is de waarde van de belijdenis dat 'God heeft gesproken' als we vervolgens moeten bekennen dat we niet weten wat Hij heeft gezegd?

In mijn eigen leven en ervaring heb ik dit grote feit onder ogen gezien en heb ik er zo goed mogelijk naar gehandeld. De afgelopen drieëntwintig jaar van mijn leven heb ik gewijd aan de taak om echt vertrouwd te raken met elk woord dat God heeft gesproken. Ik heb deze taak altijd als uiterst belangrijk beschouwd. Het is mijn eerste plicht jegens God. Ik weiger te erkennen dat enige andere taak belangrijker kan zijn dan deze, of

voorrang kan hebben boven deze taak die Gods wil voor mij is. Elke andere dienst moet ondergeschikt zijn aan de taak om te weten wat God heeft gezegd.

Mijn studie van het Woord van God is altijd in de eerste plaats voor mijn eigen persoonlijk voordeel geweest. Ik heb gestudeerd omdat ik vertrouwd moest raken met alles wat God heeft gezegd, omdat ik wilde groeien in genade en in de kennis van de Heer Jezus Christus. Ik bestudeer de Bijbel niet om materiaal voor preken te verzamelen. Ik bestudeer de Bijbel vanwege de behoeften van mijn eigen leven. Dit is volledig in overeenstemming met de uitspraak van Paulus in II Timotheüs 2:6, die letterlijk vertaald luidt: **“De boer, die zwoegt, moet het eerst van de vruchten genieten.”** Geen enkele boer zou iets kunnen doen om voedsel voor anderen te produceren als hij niet eerst voedsel voor zichzelf zou produceren.

Door echter te studeren om het Woord voor mijn eigen bestwil te leren kennen, om waarheid voor mezelf te verkrijgen, om antwoorden op mijn eigen vragen te vinden en om mijn eigen moeilijkheden uit de weg te ruimen, ben ik in staat gesteld om hulp te bieden aan anderen die de waarheid willen kennen. Ik geloof dat ik u kan helpen, en ik wil u graag helpen. Daarom vertrouw ik erop dat u zult besluiten om er een gewoonte van te maken om elke keer dat dit programma wordt uitgezonden, hierop af te stemmen.

Ik realiseer me terdege dat wanneer iemand voor het eerst wordt gehoord, zijn toehoorders natuurlijk vragen zullen stellen als: “Wie bent u eigenlijk?” “Tot welke denominatie of sekte behoort u?” “Wie vertegenwoordigt u?” en “Wat zijn uw doelen of doelstellingen met het verkrijgen van deze zendtijd en het uitzenden van uw boodschappen?” Het lijkt me niet meer dan redelijk dat deze vragen worden beantwoord.

De eerste vraag, wie ik werkelijk ben, brengt me in verlegenheid. Het zou niet zo gênant zijn als ik iemand was, maar omdat ik niemand ben, is het moeilijk om te antwoorden. Het enige wat ik echter kan zeggen, is dat ik Otis Q. Sellers ben, iemand die gelooft in God de Vader, in zijn Zoon Jezus Christus, die ik als mijn Heer erken, en in de verbale inspiratie van het Woord dat Hij heeft gegeven. Ik ben een onafhankelijk student en leraar van het Woord van God, en een schrijver over Bijbelse onderwerpen. Ik geef regelmatig bijbelklassen in vier verschillende steden en schrijf en publiceer het bijbelstudietijdschrift *The Word of Truth*. Exemplaren van dit tijdschrift zijn gratis verkrijgbaar voor iedereen die dat wenst (Noot van de redactie: nog steeds van toepassing in 2005; ook zijn alle 17 delen beschikbaar op één cd).

Wat betreft mijn denominatie of kerkelijke binding, wil ik nadrukkelijk verklaren dat ik lid ben van geen enkele denominatie, kerk, sekte of beweging. Het kan zijn dat sommigen dat betwijfelen, omdat ze denken dat ik aarzel om mijn bindingen bekend te maken. Maar ik verzeker hen dat dit de waarheid is. Er zal in de toekomst geen moment komen waarop u zult ontdekken dat ik toch een gezindte vertegenwoordig die ik in het begin aarzelde te erkennen. Ik zeg dit omdat het de gewoonte is van sommige mensen om hun banden tot op zekere hoogte verborgen te houden en dan te onthullen dat hun ware doel niet was om de mensen naar de waarheid te leiden, maar om hen in te lijven in een bepaalde sekte of denominatie.

Veel mensen zullen het vreemd vinden dat ik niet verbonden ben aan een bepaalde denominatie, kerk of niet-confessionele beweging. Ze zullen moeilijk kunnen geloven dat iemand God kan liefhebben, Hem kan dienen en zijn Woord kan verkondigen zonder bij een organisatie te horen. Ik kan echter getuigen dat duizenden mensen over de hele wereld precies dat doen. Veel mensen hebben nooit geleerd dat iemand dit als individu kan doen. Zij geloven dat de enige manier om verbonden te zijn met God en Christus is door lid te zijn van een kerk. Zij kunnen zich geen relatie met God voorstellen buiten de relatie met de kerk om. Dit is een dwaling en een ontkenning van de enige middelaar tussen God en de mens: de Here Jezus Christus.

Een van mijn belangrijkste doelen met deze radio-uitzendingen is om u als individu te inspireren om in God te geloven en in de vreze Gods te wandelen, om in de Here Jezus Christus te geloven en vertrouwen in Hem te hebben als uw Verlosser, om recht te doen aan zijn Woord en om het als individu te bestuderen. Ik zal mij nooit schuldig maken aan het suggereren dat u uw huidige banden moet verbreken of uw relaties moet beëindigen. Evenmin zal ik u ooit aanraden om nieuwe banden aan te gaan.

In deze bediening vertegenwoordig ik niemand. Ik heb honderden vrienden die als individuen voor God leven, en deze vrienden staan achter mij in deze bediening. Maar ik vertegenwoordig hen niet en zij oefenen geen

controle over mij uit. Ik geloof en verkondig deze boodschappen als individu, en niet als vertegenwoordiger of woordvoerder van een bepaalde groep.

Een aantal jaren geleden raakte ik ervan overtuigd dat al Gods handelingen in de huidige bedeling betrekking hebben op het individu. Hij gaat niet hem om als onderdeel van een kerk, noch gaat Hij met hem om door middel van een kerk. Bovendien raakte ik ervan overtuigd dat ondanks de afvalligheid, de ondergang, de verwarring en de ontrouw die in het christendom heersen, een individu zich hiervan kan afscheiden en een leven kan leiden van toewijding en trouw aan God, de Zoon van God en het Woord van God. Ik besloot dat ondanks het hopeloze falen van de belijdende kerk als verantwoordelijke getuige voor Christus, het mijn voorrecht zou kunnen zijn om trouw te zijn in een tijd van ontrouw en loyaal te zijn in een tijd van trouweloosheid. Ik probeer nu anderen als individuen ertoe te bewegen hetzelfde te doen.

Daarom zal een van mijn doelen in deze radiobediening zijn om de grote waarheid van christelijk individualisme te benadrukken. Als ik het over aanbidding heb, heeft dat niets te maken met uw aanwezigheid bij iets dat 'de ochtenddienst' wordt genoemd. Het heeft te maken met die oprechte, hartelijke aanbidding van God die u als individu vierentwintig uur per dag voor Hem zou moeten hebben. Als ik het over gebed heb, heeft dat niets te maken met uw aanwezigheid bij iets dat 'bidstond' wordt genoemd. Het betekent die ware geest van gebed die ervoor zorgt dat iemand altijd naar God opkijkt en voortdurend op Hem vertrouwt voor al zijn behoeften. Als ik het over Bijbelstudie heb, heeft dat niets te maken met een bijbelklas, ook al is het goed om daar aanwezig te zijn; het betekent ook niet dat u naar een preek over een Bijbeltekst gaat luisteren. De enige echte Bijbelstudie is die welke u als individu doet, wanneer u het boek opent om vertrouwd te raken met elk woord dat God heeft gesproken. Ik zou u willen aanmoedigen om als individu voor God te leven, om een individueel en persoonlijk geloof in de Here Jezus Christus te hebben. Ik geloof dat individualisme precies het tegenovergestelde is van lidmaatschap van een denominatie, daarom streef ik er niet naar om een kerk of een denominatie te stichten. Ik wil mensen opbouwen in het allerheiligste geloof, en dit werk begint en eindigt bij het individu. Mijn enige grote doel zal altijd zijn om het individu tot de God van het Woord en tot het Woord van God te brengen.

In deze radioboodschappen zal ik de nadruk leggen op het getuigenis dat de Bijbel geeft van de alles overstijgende genade van God, die Hij in deze bedeling aan mensen openbaart die het niet waard zijn. Ik zal de nadruk leggen op het getuigenis over de aard van de mens en ook op het getuigenis over de bestemming van de mens. Ik zal ook het getuigenis over de waarheid der bedelingen duidelijk maken, dat wil zeggen het belang van het juist verdelen van het woord der waarheid. Ik sta open voor correspondentie met luisteraars en help u graag bij uw persoonlijke problemen bij het bestuderen van Gods Woord.

We horen mensen vaak zeggen: "Ik weet niet veel van de Bijbel." Dit is een veel voorkomende bekentenis die mensen vaak doen, en ze doen het op zo'n manier dat het lijkt alsof ze denken dat geen enkel gewoon mens veel kan weten of zou moeten weten van de Heilige Schrift. Als mensen onwetend zijn wat Gods Woord betreft, dan moet er een reden zijn voor deze onwetendheid. We hebben daarom het recht te vragen aan iemand die zegt dat hij niet veel van de Bijbel weet: "Waarom?" En als er een eerlijk antwoord wordt gegeven, zal dat zijn: "Gewoon omdat ik het nooit heb bestudeerd." Te veel mensen leven in de valse hoop dat er op een dag een wonder zal plaatsvinden waardoor ze een volledige en nauwkeurige kennis van de Bijbel zullen krijgen. Maar dat zal nooit gebeuren. De enige manier waarop we de Schrift kunnen leren kennen, is door het voorbeeld te volgen van "de welzalige man" in de eerste psalm, die "aan des HEREN wet zijn welgevallen heeft, en diens wet overpeinst bij dag en bij nacht."¹

Niemand kan als godvrezend worden aangemerkt als hij totaal onwetend blijft van de woorden die God heeft gesproken. Niemand kan werkelijk wijs zijn voordat hij de wijsheid heeft verworven die God in zijn Woord heeft vastgelegd. Daarom wijdt deze radio-uitzending zich aan de taak om mensen vertrouwd te maken met elk woord dat God heeft gesproken.

¹ Tenzij anders aangegeven, wordt de vertaling van het NBG 1951 geciteerd.

Het doel van Bijbelstudie

In mijn vorige uitzending heb ik benadrukt dat God heeft gesproken en dat dit van ons verlangt dat we ons serieus inspannen om te weten wat Hij heeft gezegd. Het is waar dat de meeste mensen op een bepaald moment in hun leven de dringende behoefte hebben gevoeld om vertrouwd te raken met het Woord van God. Zelfs zij die niet in de autoriteit ervan geloven, hebben ingezien dat het onverstandig is om vrijwel helemaal niets te weten over het beroemdste en oudste boek dat er bestaat. De oprechte gelovige geeft grif toe dat het zijn plicht is om de Bijbel te kennen. De meerderheid van de gelovigen is op een bepaald moment in hun leven begonnen met de studie ervan, maar de meesten van hen hebben al snel elke serieuze poging om de inhoud ervan te beheersen opgegeven. Dit is het boek dat tot studie lijkt aan te zetten, maar dat, nadat het daartoe heeft aangezet, de studie lijkt te dwarsbomen en alle pogingen lijkt te trotseren om de waarheid te leren die God in de bladzijden ervan heeft geplaatst.

De overgrote meerderheid van de mensen die het gezag van het Woord van God aanvaarden en die toegeven dat God wil dat zij weten wat Hij heeft gezegd, zullen leven en sterven in vrijwel totale onwetendheid over dit boek. Hieruit blijkt dat er krachten zijn die ijverig werken om elke poging om vertrouwd te raken met wat God heeft gezegd, te dwarsbomen. Deze krachten zijn satanisch en ze werken op vele manieren die te talrijk zijn om op te noemen, maar we moeten in gedachten houden dat er geen echte overwinning in het christelijke leven en de christelijke ervaring bestaat, totdat we hebben gestreden tegen en de overwinning hebben behaald op die krachten die ons ervan weerhouden te weten wat God in zijn Woord heeft gezegd.

Een van de meest succesvolle middelen die de vijand gebruikt om degene die het Woord van God bestudeert te verslaan, is het creëren van een valse voorstelling in de geest van mensen, zodat ze niet weten wat ze willen als ze het boek openslaan. Ze hebben niet echt inzicht in wat ze kunnen verwachten als ze zich op het Woord richten, of het doel waarvoor ze dat doen is zo verkeerd dat ze alleen maar mislukking kunnen ervaren. De Bijbel wordt vaak veroordeeld omdat hij niet een doel bereikt dat God nooit voor ogen had. We kunnen de Schrift nooit begrijpen zonder de hulp van de Geest van God, en Hij is bedroefd wanneer iemand volhardt in het lezen van de Bijbel met een doel voor ogen dat niet overeenkomt met het doel waarvoor God dit boek heeft gegeven.

Als je een woordenboek opent, is dat meestal om de betekenis van een woord op te zoeken, of, als de betekenis bekend is, om de spelling of uitspraak te controleren. Dat is terecht, want het is juist voor deze doeleinden dat woordenboeken worden samengesteld en gepubliceerd. Als iemand het woordenboek zou openslaan met het idee om een uurtje prettig en onderhoudend te lezen, zou hij het al snel vol walging terzijde leggen en kritiek hebben op de schrijvers die zo'n volstrekt onzinnig boek hebben samengesteld. Precies dat gebeurt vaak met het boek dat we de Bijbel noemen.

De overgrote meerderheid van de mensen gelooft dat de Bijbel een boek over ethiek is, dat wil zeggen een boek over moraal; een boek dat uitsluitend is geschreven om de mens te vertellen wat goed en fout is, wat hij wel en niet moet doen. Zij denken dat deze morele leer wordt uitgelegd aan de hand van voorbeelden, voorschriften en directe geboden. Daarom openen ze het Woord van God in de volle overtuiging deze voorbeelden en voorschriften te vinden. Maar ze zijn nog niet ver gevorderd met lezen, of ze stuiten op gedetailleerde verslagen van enkele van de meest immorele daden en enkele van de meest onethische praktijken. Ik doel beschrijvingen als die van de dronkenschap van Noach, het bedrog van Abraham, de incest gepleegd door de dochters van Lot en het leugenachtige bedrog van Jacob jegens zijn bejaarde vader. Dit zorgt ervoor dat ze teleurgesteld raken in de Bijbel. Er stond niet in wat ze hadden verwacht. Ze kunnen niet begrijpen waarom zulke dingen zijn opgeschreven. Daarom leggen ze het heilige boek vol afkeer opzij en soms hebben ze kritiek op iedereen die beweert dat dit boek een openbaring van God is.

Deze hele moeilijkheid komt voort uit een vooropgezet idee dat veel mensen hebben over wat de Bijbel leert, en ook uit een volledig verkeerd begrip van het doel waarvoor het Woord van God is gegeven. Het is niet gegeven om de mens moraal bij te brengen. Het is niet gegeven om de mens te vertellen wat hij wel en niet moet doen. Dat is de functie van een andere gave die God de mens heeft gegeven, namelijk het geweten. Net

zoals God de mens ogen heeft gegeven om vormen en kleuren te onderscheiden, net zoals Hij hem oren heeft gegeven om geluiden te onderscheiden, zo heeft Hij hem ook een geweten gegeven om hem te vertellen wat goed en wat kwaad is. De mens was al 2500 jaar op aarde voordat het eerste woord van de Bijbel werd geschreven. Het is ondenkbaar dat de mens vóór die tijd geen morele code had, ondenkbaar dat de mens geen onderscheid kon maken tussen goed en kwaad.

Een andere veel voorkomende overtuiging is dat de Bijbel door God is geschreven, zodat men bij alle problemen in het leven de Bijbel kan openslaan om duidelijke instructies en begeleiding te krijgen over wat men moet doen. Wanneer mensen het boek met deze gedachte in hun achterhoofd openslaan, zijn ze meestal teleurgesteld, omdat ze ontdekken dat het een verslag is van mensen wier leven totaal anders was dan het hunne en die nooit te maken hebben gehad met de vele complexiteiten van het leven in deze moderne beschaving.

Sommigen hebben beweerd dat ze de Bijbel hebben geraadpleegd om antwoord te vinden op een specifiek probleem in het leven, maar alleen een lijst met namen vonden waarin vermeld wordt dat die-en-die die-en-die verwekte, hoeveel jaar hij leefde en wanneer hij stierf. Deze ervaring was teleurstellend en dus legden ze het boek teleurgesteld aan de kant en voegden zich bij anderen die verbijsterd waren toen ze het Woord van God openden. Al deze geestelijke nederlagen zijn terug te voeren op een volkomen verkeerd begrip van het doel waarvoor dit boek is gegeven. Elk geestelijk voordeel van Bijbelstudie hangt volledig af van het goed begrijpen waarom de Bijbel is gegeven. Daarom zal ik op zo eenvoudig mogelijke wijze uitleggen wat volgens mij het doel is waarvoor het Woord van God aan de mensheid is gegeven.

Een alwetende God die van zijn schepselen houdt, heeft bepaald dat zij niet zonder een openbaring van Hem mogen blijven, waarin Hij Zichzelf, zijn werken en zijn wegen met de mensenkinderen uiteenzet. Zijn wijsheid heeft Hem ertoe gebracht te bepalen dat er bepaalde dingen zijn die wij moeten weten en moeten kennen, en deze dingen zijn opgetekend in zijn Woord. Dit boek vertelt ons niet wat wij willen weten, noch vertelt het ons wat wij graag zouden willen begrijpen, maar het openbaart ons wel de dingen die God wil dat wij weten en overdenken. Het is geen 'handig naslagwerk' dat wij in tijden van nood kunnen raadplegen. Maar het biedt wel een perfect handboek van kennis voor iedereen die vastbesloten is om de dingen te weten die God wil dat zij weten. Velen zouden graag de geheimen willen doorgronden die alleen aan de Heer toebehoren, maar de ware mens Gods verlangt ernaar kennis te vergaren over de dingen die zijn geopenbaard.

Velen die de Bijbel lezen, stellen de vraag die elke schooljongen stelt. Ze vragen zeurend: "Waarom moet ik dat leren?" of "Waarom moet ik dit weten?" De schoolmeester kan al deze vragen negeren en van de jongen eisen dat hij leert, maar God dringt niemand zijn wijsheid op. Hij heeft de dingen geopenbaard die Hij ons wil laten weten en heeft deze vastgelegd in zijn onvergankelijke Woord. Sommige mensen kiezen ervoor om deze dingen niet te weten, sommige mensen kiezen ervoor om ze te weten, maar de meeste mensen kiezen ervoor om een paar kleine delen te weten die hen aanspreken of hun doelen dienen. De gelovige mens besluit om alles te weten. Elk deel is belangrijk voor hem. Aangezien God heeft geopenbaard "wie is verwekt door wie", aangezien Hij zaken als de volkstelling van de kinderen Israëls heeft opgeschreven, zijn deze meer dan een opsomming van onbelangrijke details. Het zijn de dingen die God in zijn Woord heeft vastgelegd tot onderwijs van zijn volk.

Wanneer de mens Gods 'alle Schrift' tot zijn studie heeft gemaakt, wanneer hij erdoor onderwezen wordt, wanneer hij de terechtwijzing, de correctie en de discipline in gerechtigheid heeft aanvaard, dan, en niet eerder, is hij volwassen en gereed voor elk goed werk.

De Schrift en de wil van God

Keer op keer krijg ik de vraag hoe iemand de wil van God kan kennen. Ik ben er zeker van dat ik deze vraag vaker krijg dan welke andere vraag ook. Ik denk dat ik op een dag heel dapper zal zijn en met dit korte antwoord zal reageren: "Het is onmogelijk dat JIJ de wil van God kent." Ik zal dit uit vriendelijkheid doen om de vraagsteller wakker te schudden. En wanneer mijn verbaasde vraagsteller vraagt: "Waarom?", zal ik zeggen: "Omdat je niet genoeg weet over het Woord van God om de wil van God te kunnen bepalen. Je bent niet in het bezit van de dingen die Hij heeft geopenbaard om iemand wijs te maken, daarom heb je geen wijsheid om je te

leiden wanneer het moment komt dat er keuzes moeten worden gemaakt en beslissingen moeten worden genomen.”

De enige manier waarop iemand de wil van God in welke kwestie dan ook kan bepalen – behalve in die zaken waarin God specifiek voor deze bedeling heeft gesproken – is door te handelen naar het licht dat hij heeft. Er is geen andere bron van licht dan het Woord van God. Het is inderdaad een “een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad.” Hoe meer we van dit licht bezitten, hoe beter we toegerust zijn om de wil van God te bepalen. Dat is de aansporing van Paulus in Efeze 5:17: **“Daarom zijt niet onverstandig, maar verstaat, welke de wil des Heeren zij.”**

Er zijn momenten in iemands leven waarop belangrijke beslissingen moeten worden genomen die van invloed zijn op de rest van zijn leven. Te veel mensen willen op zo'n moment de Bijbel openslaan en daarin precies vinden wat ze moeten doen of welke weg ze moeten inslaan. Ze willen op bepaalde momenten de wil van God kennen, maar de rest van de tijd vrij blijven om hun eigen wil te doen. Ze willen licht voor dat moment, waarna ze zich weer in de duisternis willen storten en hun eigen wegen willen kiezen. Dit is niet de manier waarop God licht geeft of zijn wil openbaart.

Laten we bijvoorbeeld eens kijken naar een arts, in zijn werk met het menselijk lichaam. Elke dag wordt hem gevraagd om bepaalde beslissingen te nemen en bepaalde dingen te doen waarvan het leven en de gezondheid van een individu kunnen afhangen. Wanneer hij gedwongen wordt om te beslissen of te handelen, put hij uit zijn schat aan kennis die hij heeft opgedaan door studie, opleiding en ervaring. Zijn kennis van het menselijk lichaam, van de ziekten die het kunnen aantasten en van de genezende werking van bepaalde middelen, leidt hem op het moment dat hij geconfronteerd wordt met een probleem dat misschien anders is dan hij ooit eerder heeft meegemaakt. Bedenk eens in wat voor een lastige positie een chirurg zich zou bevinden als hij zou afwachten tot zich een probleem voordoet die een onmiddellijke oplossing vereist, en dan zou hopen op een wonder waardoor hij onmiddellijk kennis van fysiologie zou krijgen, zodat hij zou weten wat hij moest doen.

We kunnen net zo goed de feiten onder ogen zien. Niemand kan wijs zijn in het bepalen van de wil van de Heer, totdat hij de wijsheid heeft die God in Zijn Woord heeft gegeven. Laten we eens kijken naar het Bijbelse getuigenis hierover. In Spreuken 2:10-11 lezen we: **“Als de wijsheid in uw hart zal gekomen zijn, en de wetenschap voor uw ziel zal liefelijk zijn; Zo zal de bedachtzaamheid over u de wacht houden, de verstandigheid zal u behoeden.”**

Hierover kan geen twijfel bestaan. Wanneer het Woord in ons hart is verankerd, wanneer de kennis ervan ons grootste verlangen wordt, wanneer het verwerven van kennis onze meest liefelijke ervaring wordt, kunnen we er zeker van zijn dat bedachtzaamheid en verstandigheid ons zullen beschermen en bewaren op al onze wegen.

Het goddelijk belang van het Woord

Mijn vaste luisteraars zullen zich herinneren dat ik in een eerdere boodschap heb gesproken over het geweldige feit dat God heeft gesproken en Zichzelf accuraat aan de mens heeft bekendgemaakt, en vervolgens over de dringende noodzaak om een juist doel voor ogen te hebben wanneer we het Woord van God openen. In deze boodschap wil ik met behulp van de Bijbel het belang benadrukken dat God Zelf hecht aan het kennen van Zijn Woord. Ik ben ervan overtuigd dat kan worden aangetoond dat er niets in relatie tot God, niets in het christelijke leven en de christelijke ervaring belangrijker is dan het kennen van de Heilige Schrift.

De Here Jezus zei: “Uw woord is de waarheid” (Joh.17:17). Het Woord dat wij kennen is de waarheid die wij kennen, het Woord dat wij bezitten is de waarheid die wij bezitten, het Woord dat wij aan anderen kunnen geven is de waarheid die wij kunnen geven. Wie de waarheid niet heeft, kan zich alleen maar aanpassen aan deze wereld. Wie toegang krijgt tot de waarheid, zal worden veranderd door de vernieuwing van zijn denken.

Er is een wezenlijk verschil tussen de Bijbel kennen en de Bijbel begrijpen. *Als ik spreek over het kennen van Gods Woord, bedoel ik niet het begrijpen van Gods Woord.* We kunnen dingen weten die we niet begrijpen,

maar we kunnen geen dingen begrijpen die we niet weten. De goddelijke volgorde is eerst kennen, dan begrijpen. Iedereen kan Gods Woord kennen. Door ijverig te lezen, goed op te letten wat er gezegd wordt, geduldig te studeren en voortdurend te overdenken, zullen we zeker kennis verwerven van wat God heeft gezegd. Maar het begrijpen van de dingen die God heeft gezegd, krijgen we door het werk van de Heilige Geest. De Geest van God kan en zal begrip geven van het Woord dat bekend is, maar Hij geeft geen kennis aan degenen die te lui zijn om zich in te spannen.

Het is onze taak om kennis te vergaren, het is Gods taak om begrip te schenken. Te veel mensen slaan de Bijbel open en willen de betekenis weten of elk woord dat ze lezen begrijpen, precies zoals ze het lezen. Ze willen de voldoening van het begrijpen zonder de zware taak om eerst kennis te vergaren. Ze zien niet in dat ze dingen die ze niet eens kennen, ook niet kunnen begrijpen.

Heeft u ooit meegemaakt dat iemand u met een papier of boek in de hand naar u toekwam net de vraag: “Wat betekent dit?” U vraagt dan automatisch: “Wat staat er?” Daarmee erkent u dat u niet kunt zeggen wat iets betekent totdat u weet wat er staat. Misschien weet u het zelfs niet nadat u weet wat er staat, maar één ding weet u zeker: u kunt nooit weten wat iets betekent zonder eerst te weten wat er staat.

Het goddelijke proces waardoor we de waarheid verkrijgen, is weten wat God heeft gezegd en vervolgens ontdekken wat Hij bedoelde met wat Hij heeft gezegd. Het is volkomen dwaas om de betekenis van een tekst uit de Schrift te zoeken als we geen nauwkeurige kennis hebben van wat er in dat gedeelte wordt gezegd.

Er zijn veel Bijbelgedeelten die ik heel goed ken, maar die ik nu niet begrijp. Ik probeer mijn kennis hiervan te vergroten en te behouden, in het volste vertrouwen dat wanneer het belangrijk wordt het te begrijpen in verband met mijn leven en dienstbaarheid, het mij gegeven zal worden. GOD openbaart zijn waarheid niet aan mensen die alleen maar nieuwsgierig zijn. Hij openbaart het wel aan mensen die zich erdoor laten leiden en ernaar leven.

Het grote principe van eerst kennen en dan begrijpen wordt duidelijk gemaakt in Spreuken 4:7,

“De wijsheid is het voornaamste; verkrijg *dan* wijsheid, en verkrijg verstand met al uw bezitting.”²

Een uitstekende getuige van het belang dat God hecht aan zijn Woord en aan het kennen van zijn Woord is het getuigenis van Psalm 119. Dit is de langste psalm in het boek Psalmen en het langste hoofdstuk in het Woord van God. Het bestaat uit 176 verzen en verheerlijkt het Woord van God onder tien verschillende namen. Dit zijn *wandel, getuigenissen, bevelen, geboden, uitspraken, wet, oordeel, gerechtigheid, inzetten* en *woord*. In het Hebreeuws komt het equivalent van een van deze woorden in elk vers voor, behalve in vers 122, en dit vers verheerlijkt het levende Woord, de zekerheid van Gods volk. Daarom spreekt deze hele Psalm, de langste in het boek Psalmen, over één ding, verheft één ding, verhoogt één ding en verheerlijkt één ding: het Woord van de levende God.

De student zou elke uitspraak in deze psalm nauwgezet moeten onderzoeken, maar om het belang te benadrukken dat God aan zijn Woord hecht, laten we samen een paar verzen bekijken.

In de eerste twee verzen spreekt de Psalmdichter over het geluk (de zegen) van hen die wandelen in de weg des HEREN en die zijn getuigenissen bewaren. Hoe kan iemand in zijn weg wandelen en zijn getuigenissen bewaren als hij deze niet volledig en exact kent? Stel je de tegenstrijdigheid voor in het leven van hen die er volledig van overtuigd zijn dat ze op de weg wandelen en zijn voorschriften onderhouden, maar tegelijkertijd bekennen dat ze heel weinig kennen van het Woord van God.

In het vierde vers zegt hij: **“Gij hebt geboden, dat men Uw bevelen zeer bewaren zal.”** Kunnen zijn bevelen worden bewaard als ze niet bekend zijn? Veel mensen geloven dat, als ze niet volgens zijn bevelen zouden

² Een duidelijker vertaling geeft de Naardense Bijbel (2024):

“het begin van wijsheid is: **verwerf** wijsheid,-
wát je ook wilt **verwerven**,
verwerf verstand!-”

wandelen, God hen streng zou straffen. Daarom redeneren ze dat, aangezien hun leven min of meer rustig is, ze wel volgens zijn bevelen moeten wandelen en bewaren. Ze beseffen niet dat Gods huidige regering er een is van genade en niet van oordeel.

In vers zeven zegt de Psalmddichter: **“Ik zal U loven in oprechtheid des harten, als ik de rechten Uwer gerechtigheid geleerd zal hebben.”** Veel mensen denken dat ze God loven alleen maar omdat ze af en toe “Prijs God” of “Prijs de Heer” roepen. Zulke uitroepen zijn vaak helemaal geen lofprijzing. Soms zijn ze gewoon een zinloos gebruik van de naam van de Heer. De enige lofprijzing die voor God aanvaardbaar is, is die welke voortkomt uit een oprecht hart. Deze lofprijzing is onmogelijk zonder de rechtvaardige oordelen van God te leren kennen. Deze rechtvaardige oordelen zijn het Woord van God zelf.

Deze psalm is niet in enkele boeken te behandelen, zoals de student snel zal ontdekken als hij elk vers ervan overdenkt. Hij zal zich realiseren dat, hoe belangrijk wij het Woord ook vinden, God er al een belang aan heeft gehecht dat wij nooit kunnen evenaren. Neem bijvoorbeeld dit ongeëvenaarde gedeelte:

“Hoe lief heb ik Uw wet! Zij is mijn betrachting den gansen dag.

Zij maakt mij door Uw geboden wijzer, dan mijn vijanden zijn, want zij is in eeuwigheid bij mij.

Ik ben verstandiger dan al mijn leraars, omdat Uw getuigenissen mijn betrachting zijn.

Ik ben voorzichtiger dan de ouden, omdat ik Uw bevelen bewaard heb.

Ik heb mijn voeten geweerd van alle kwade paden, opdat ik Uw woord zou onderhouden.

Ik ben niet geweken van Uw rechten, want Gij hebt mij geleerd.

Hoe zoet zijn Uw redenen mijn gehemelte geweest, meer dan honig mijn mond !

Uit Uw bevelen krijg ik verstand, daarom haat ik alle leugenpaden.

Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad” (Ps.119:97-105).

Het belang van kennis van Gods Woord wordt vooral in het boek Spreuken benadrukt. Om het getuigenis ervan ten volle te kunnen waarderen, moet elke lezer bedenken dat er misschien morgen, volgend jaar of over tien jaar een situatie zal ontstaan waarin hij zal beseffen dat hij dringend behoefte heeft aan een wijsheid die hoger is dan zijn eigen wijsheid. Hij kan niet vertrouwen op ‘zelfbenoemde’ adviseurs vanwege hun tegenstrijdige adviezen, en hij zal verlangen naar een wijsheid die veel verder reikt dan alles wat sterfelijke mensen bezitten. Het moment van nood is beslist te laat om zulke wijsheid te verwerven, en als we klaar willen zijn om de problemen van het leven het hoofd te bieden, moeten we onze wijsheid van tevoren verwerven. Maar iemand zal vragen hoe wijsheid van tevoren kan worden verkregen om een probleem aan te pakken dat van tevoren onbekend is? Bestaat er een algemene wijsheid die een mens in elke situatie wijs maakt? Het antwoord is ‘ja’. Er bestaat een wijsheid die nooit faalt. Die wijsheid is kennis van het Woord van God.

In het eerste hoofdstuk van Spreuken wordt wijsheid gepersonifieerd en verschijnt ze als een heraut. Ze roept buiten onze woningen en haar stem is te horen in de drukke straten. In de drukke handelscentra, overal waar mensen samenkomen, klinkt haar stem boven het lawaai uit. Ze vraagt de aandacht van iedereen die bezig is met het zoeken naar goud, winst of succes. Ze stelt een directe en uitdagende vraag: **“Hoelang zult u, onverstandigen, onverstand liefhebben, zullen spotters spotternij voor zich begeren en dwazen kennis haten?”** (Spr.1:22, Herziene Statenvertaling).

Aangezien wijsheid nog steeds haar roep laat horen, kan deze vraag vandaag de dag alleen van toepassing zijn op de mensen die vinden dat het ideaal is om slechts het absolute minimum aan waarheid te bezitten. Zij zijn er trots op te bekennen dat wat zij ‘het eenvoudige evangelie’ noemen, alles is wat zij willen horen of weten. In deze tekst plaatst wijsheid deze mensen die van eenvoud houden in dezelfde categorie als de spotters die behagen scheppen in spotternij en de dwazen die kennis haten. Deze woorden worden uitgesproken als een berisping en zijn bedoeld om mensen te doen bekeren. Als zij zich afkeren van hun liefde voor onverstand en hun haat tegen elke vooruitgang in kennis, zullen zij de geest van wijsheid ontvangen en de woorden van wijsheid bezitten. Als de mens hierin faalt, volgt het volgende oordeel, waar de wijsheid zegt:

“Dewijl Ik geroepen heb, en gijlieden geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte; En gij al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild hebt; Zo zal Ik ook in ulieder verderf

lachen; Ik zal spotten, wanneer uw vreze komt.

Wanneer uw vreze komt gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een wervelwind; wanneer u benauwdheid en angst overkomt; Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden; Daarom, dat zij de wetenschap gehaat hebben, en de vreze des HEEREN niet hebben verkoren” (Spr.1:24-29).

Deze verzen worden vaak geciteerd in verband met het evangelie en worden gepresenteerd als Gods oproep aan zondaars om tot Christus te komen, en als een bedreiging met ernstige gevolgen als mensen dat weigeren. Maar in werkelijkheid zijn het de woorden van wijsheid aan hen die onverstand liefhebben en aan de dwazen die kennis haten. Als zij nu geen gehoor geven, zal de wijsheid hen uitlachen wanneer zij roepen op de dag van nood en angst.

Ik pretendeer niet in de toekomst te kunnen kijken en ik wil me niet schuldig maken aan het schetsen van sombere vooruitzichten voor de komende jaren. Toch weet ik dat de problemen waarmee de naoorlogse wereld te maken zal krijgen, even groot zullen zijn als die welke door de oorlog zijn veroorzaakt. De overwinning zal een dag of week van feestvreugde met zich meebrengen, maar daarna zullen er dingen gebeuren als miljoenen verslagen soldaten in wanorde naar hun land terugvluchten, geïmporteerde buitenlandse arbeiders en krijgsgevangenen die de landen van hun gevangenschap verlaten en terugkeren naar wat ooit hun thuis was, en de mensen die gedwongen waren te migreren en terugkeren naar hun door oorlog verwoeste landen. Alleen al in Rusland zullen vijftig miljoen Sovjetburgers terugkeren naar het verwoeste gebied in het westen van Rusland. Hongersnood, ziekte, ordeloosheid en chaos zullen vrijwel zeker de overhand krijgen. Ons eigen land blijft misschien de verwoestingen van de oorlog bespaard, maar we zullen niet geïsoleerd blijven van de problemen van de naoorlogse wereld. Deze problemen in ons eigen land kunnen zo groot zijn dat alle wijsheid van de mensheid tezamen daar niet tegen is opgewassen. Deze jaren liggen voor ons, maar we kunnen ze met zekerheid en vertrouwen tegemoet treden als we het persoonlijke en het geschreven Woord van God kennen.

We kunnen ons niet voorstellen welke moeilijkheden we het hoofd zullen moeten bieden, maar we weten wel dat kennis van het Woord van God ons wijsheid zal geven op die dag. Laten we in de dagen die nog voor ons liggen ijverig trachten onze voorraad goddelijke wijsheid aanzienlijk te vergroten.

“Vertrouw op den HEERE met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet. Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken” (Spr.3:5-6).

De principes van Bijbelstudie

Mijn eerste drie boodschappen in deze radioserie gingen over het Woord van God. Het is noodzakelijk dat ook deze boodschap over de Bijbel gaat. Sommige ontrouwe dienaren praten altijd over de Bijbel, maar komen nooit op het punt waarop ze daadwerkelijk het Woord van God verkondigen. Het is echter soms nodig om over de Bijbel te spreken, dus deze boodschap zal van dezelfde aard zijn als de drie voorgaande. In de boodschap die nu volgt, zal ik niet over het Woord van God spreken, maar zal ik beginnen met het uitleggen van de Schrift, de taak waaraan deze radiobediening zich wijdt. Er is nog één boodschap nodig om de weg vrij te maken voor deze uitleg, daarom ben ik van plan om in de uitzending van vandaag enkele belemmeringen te behandelen die een eerlijke en rechtvaardige beschouwing van het Woord van God in de weg staan, evenals enkele principes of regels die in acht moeten worden genomen als we genoeg en voordeel willen halen uit Bijbelstudie. Er zijn bepaalde grondbeginselen die iedereen die op zoek is naar de waarheid in het goddelijke Woord, zouden moeten leiden en sturen. Als deze principes worden genegeerd, zal de student alleen maar verwarring oogsten voor zijn inspanningen. Als deze principes worden nageleefd, zullen de inspanningen van de student tot waarheid leiden.

Allereerst moet iedereen die het Woord van God bestudeert, er in zijn eigen gedachten volledig van overtuigd zijn wat hij precies wil en wat hij precies verwacht van dit boek. Benadert hij het met het oprechte verlangen dat het in zijn leven precies dat doel zal vervullen waarvoor God het heeft gegeven? Laat iedereen die dit boek opent zijn eigen hart en leven onderzoeken en bepalen of het de waarheid is die hij zoekt.

Sommigen beweren dat ze op zoek zijn naar de waarheid, terwijl ze die in werkelijkheid helemaal niet willen. Het enige wat ze willen, is een aangenaam geloof of een geruststellende overtuiging. Velen zijn van mening dat comfort boven alles te verkiezen en na te streven is. Ze lezen de Bijbel om troost te vinden. Ze willen dat degene die het Woord verkondigt, woorden van troost spreekt. Ze verwerpen de duidelijkste waarheden omdat die geen troost bieden, en aanvaardden gretig bepaalde dwalingen alleen maar omdat ze daarin troost menen te vinden.

We moeten erkennen dat de waarheid niet altijd plezierig is en ook niet altijd troost biedt. Het ligt in de aard van de waarheid dat ze ons op de proef stelt, en wie op de proef wordt gesteld, raakt ongetwijfeld van streek.

Velen die beweren het Woord van God te onderzoeken om de waarheid te vinden, onderzoeken het met het doel een reeds bestaande overtuiging bevestigd te zien, of iets te vinden dat een bepaald geloof of een bepaalde traditie ondersteunt. Al deze mensen hebben zichzelf voor de gek gehouden door te geloven dat ze echt de waarheid willen en daarnaar op zoek zijn. Toch zijn ze vastbesloten om niets te accepteren of te geloven dat in strijd is met wat zij al als de waarheid beschouwen.

De vraag “Wat is waarheid?” moet altijd het eerste principe zijn dat ons leidt wanneer we het boek openen.

Zoals eerder gezegd, is de waarheid niet altijd prettig, soms kan ze zeer onaangenaam zijn voor onze gekoesterde meningen, ze kan zeer verontrustend zijn, ze kan ons enorm bezighouden, ze kan iets als onjuist bewijzen wat we graag als waarheid zouden willen bewijzen, ze kan de zogenaamde orthodoxe opvatting als grove dwaling bestempelen en getuigen dat een zogenaamd ketterse opvatting de waarheid is. We moeten desondanks haar uitspraken accepteren, juist omdat ze de waarheid zijn. De waarheid kan een einde maken aan wat wij ‘onze bediening’ noemen en wat wij ‘ons getuigenis’ of ‘onze invloed’ noemen, tenietdoen.

In het boek Spreuken worden wij aangespoord **“Koop de waarheid, en verkoop ze niet”** (Spr.23:23). Dit is voldoende om ons te leren dat de waarheid kostbaar is. Zij die haar nastreven, moeten altijd bereid zijn de prijs te betalen. We moeten bereid zijn om veel dingen op te geven voor de waarheid, en bovenal mogen we er geen tijdelijke voordelen of materiële winst van verwachten. Niemand bezit de hele waarheid, maar sommige mensen hebben ‘de liefde voor de waarheid’ ontvangen en bezitten die ook. Zij volgen haar, zoals Ruth Naomi volgde, waar zij ook heen leidt. Zij vragen niet waar zij hen naartoe zal leiden. Zij eisen niet om bij het begin al het einde te kennen. Zij kunnen over de WAARHEID zeggen: **“waar gij zult heengaan, zal ik ook heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten; uw volk is mijn volk, en uw God mijn God.”**

Zulke woorden kunnen door iedereen die ‘de liefde voor de waarheid’ bezit, over de waarheid worden gesproken. Zij zullen de waarheid ontvangen en omarmen. Zij zullen zich niet laten afschrikken door de veranderingen die de waarheid in hun sociale of kerkelijke positie zal vereisen.

Veel christenen beseffen dit niet, maar het is voor hen een vaststaand principe geworden om alles wat beweert de waarheid te zijn te verwerpen, tenzij het hun op een bepaalde conventionele manier wordt voorgeschoteld, dat wil zeggen door hun eigen predikanten in hun eigen kerken. Er zijn mensen die eisen dat elke waarheid de steun moet hebben van bepaalde grote en beroemde namen, anders kan zij niet als waarheid worden aanvaard. Een dergelijke houding doet volledig afbreuk aan de boodschap en het gezag van het Woord van God en zal altijd een effectieve barrière vormen tegen de toegang tot de waarheid.

God spreekt duidelijk, ondubbelzinnig en op geen enkele manier onzeker over het doel waarvoor Hij zijn Woord heeft gegeven en de bediening die Hij met het Woord beoogt te vervullen. Deze verklaring vinden we in **II Timotheüs 3:16**, die we zin voor zin zullen onderzoeken.

Al de Schrift is van God ingegeven

Letterlijk betekent dit dat alle Schrift God-geademd is. Daarom kan er geen sprake zijn van fouten. Deze tekst leert niet dat de mannen die de Bijbel hebben geschreven geïnspireerd waren. Het is geen boek dat door geïnspireerde mannen in hun eigen woorden is geschreven. Dit vers leert dat juist de **woorden** die zij schreven geïnspireerd waren. De Bijbel is het geïnspireerde Woord van God.

Al de Schrift is nuttig tot lering

Al de Schrift is nuttig voor onderwijs. Het is voor dit doel gegeven. Als we niet van plan zijn om erdoor onderwezen te worden, kunnen we het net zo goed met rust laten. Het is inderdaad vreemd dat onder Gods volk de gedachte heerst dat zij de volmaaktheid en de definitieve waarheid hebben bereikt. Dit vormt een barrière voor alle groei in kennis. En nog vreemder is de gedachte die zo velen hebben dat zij de waarheid al bezitten voordat zij zelfs maar zijn begonnen te studeren. Deze mensen slaan de Bijbel op om bewijs voor hun overtuigingen te vinden, maar hun overtuigingen staan al vast en zij hebben geen onderwijs nodig. Het zou inderdaad goed zijn als elke belijdende christen zichzelf deze vraag zou stellen: "Ben ik onderwezen door het Woord van God?"

Al de Schrift is nuttig tot wederlegging en verbetering

Al de Schrift is nuttig voor correctie. De meeste mensen zullen zonder meer toegeven dat de Schrift hun leven kan corrigeren. Ze bekennen zonder meer dat ze 'niet perfect zijn', maar zullen geen moment toegeven dat het Woord hun overtuigingen kan corrigeren. Wat zij als waarheid beschouwen, vinden zij zo perfect dat elke correctie voor hen ondenkbaar en onmogelijk is.

Al de Schrift is nuttig tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is

Al de Schrift is nuttig voor onderricht en gerechtigheid. Dit betekent letterlijk discipline in gerechtigheid. Door discipline leren de vingers van de musicus muziek te maken op het klavier. Als we het zijn werk laten doen, zullen de heilige Schriften ons ertoe brengen al onze vermogens aan God te wijden in onze zoektocht naar de waarheid. Het zal ons ertoe brengen ons volledig in te zetten voor het bereiken van de waarheid.

De vier uitspraken gezamenlijk laten het doel zien dat God met zijn Woord in ons leven wil bereiken. Het is nuttig voor onderwijs, voor ontmaskering, voor correctie en voor discipline in gerechtigheid. Gods waarheid is gegeven om het leven van het individu te vormen. Hoe duidelijker we de waarheid begrijpen, hoe krachtiger de invloed ervan op ons leven zal zijn. We kunnen alleen in praktijk brengen wat we weten. Alleen zij die de waarheid kennen, kunnen die in praktijk brengen.

Een voortdurende belemmering voor de waarheid is het idee dat het broos en kwetsbaar is dat uit elkaar valt zodra zij wordt aangeraakt. De waarheid is zo krachtig dat Paulus niet aarzelde te beweren: **"Want wij vermogen niets tegen de waarheid, maar voor de waarheid"** (II Cor.13:8).

De waarheid nodigt uit tot onderzoek en onderwerpt zich aan de meest grondige analyse. Zij erkent geen andere autoriteit dan de Here Jezus Christus. Zij beantwoordt alle vragen met de woorden die God heeft gesproken. Niets anders kan haar op enigerlei wijze beïnvloeden.

De jaren die ik als student van de Schrift heb besteed, hebben mij tot de innerlijke overtuiging gebracht dat de grootste barrière die tussen de mens Gods en de waarheid bestaat, zijn onvermogen is om het goddelijke principe na te leven dat in II Timotheüs 2:15 wordt uitgelegd: **"Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt."**

In dit vers worden in feite twee belangrijke principes uiteengezet. Bij al onze inspanningen in het Woord moeten we alleen Gods goedkeuring zoeken. Mensen zullen onze inspanningen afwegen op hun eigen onrechtvaardige weegschaal en er vaak afkeurend over spreken. Dit is echter nauwelijks van belang in de ogen van de beproefde arbeider. Hij heeft in de eerste plaats niet hun goedkeuring gezocht en hij heeft een goddelijke minachting voor zowel hun misprijzen als hun lof. Aangezien hun goedkeuring niets zou betekenen, zou hun afkeuring, indien mogelijk, nog minder betekenen.

Als we ons voor God willen presenteren als beproefde arbeiders die niet beschaamd staan, moeten we serieus acht slaan op het grote principe dat in de woorden "het Woord der waarheid recht snijden" tot uitdrukking wordt gebracht. De waarheid heeft haar onderverdelingen en het is onze plicht deze te ontdekken en ons eraan te houden. Dit is een uiterst eenvoudige zaak als we het benaderen via de wijd open deur en niet proberen

binnen te komen via een achterdeurtje. De zaak wordt zeer verwarrend wanneer iedereen zich vastklampt aan een of ander vers en begint te roepen dat het in Gods huidige bestuur thuishoort.

Wanneer de volgeling van de Heer Jezus Christus bijvoorbeeld zijn woorden leest, wordt hij vaak geconfronteerd met bepaalde directe en positieve geboden die voor hem onmogelijk na te leven zijn.

“Geeft dengene, die iets van u bidt, en keert u niet af van dengene, die van u lenen wil” (Matt.5:42);

“Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden?” (Matt.6:31).

“Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven. Verkoop hetgeen gij hebt, en geeft aalmoes” (Luc.12:32-33).

Iedereen moet toegeven dat dit de woorden van de Heer Jezus zijn. Het zijn de geboden van Hem. Wat moeten we daar dan mee doen? Hun kracht beperken, totdat ze niet meer betekenen wat ze zeggen? Een oppervlakkige poging doen om ze te gehoorzamen? Beter nog, **het woord der waarheid recht snijden** en deze geboden in al hun kracht laten staan in de orde die God heeft ingesteld.

Wat God bedoelde met de woorden “het woord der waarheid recht snijden” blijkt duidelijk uit de illustratie die onmiddellijk daarop volgt. Hymeneüs en Filetus ontkenden de opstanding niet, maar plaatsten die op de verkeerde plek. Ze plaatsten de opstanding in het verleden, terwijl die in de toekomst ligt. Elke waarheid heeft haar plaats, en wanneer zij uit haar plaats wordt weggehaald, wordt de waarheid verdraaid en wordt zij een dwaling.

We mogen niet iets wat over de toekomst geschreven staat nemen en dat toepassen op het heden. We mogen de waarheid die tot het verleden behoort niet meenemen naar het heden of de toekomst. De waarheid die betrekking heeft op Israël en die welke betrekking heeft op ons, mogen we niet vermengen. De enige manier waarop we de waarheid kunnen hebben, is door haar daar te laten waar God haar heeft geplaatst.

De waarheid der bedelingen

Het woord ‘bedeling’ is een Bijbelse term bij uitstek. De mensen die daar bezwaar tegen hebben, moeten bedenken dat ze bezwaar maken tegen iets dat een duidelijke plaats inneemt in het Woord van God. Het komt nergens voor in de geloofsbelijdenissen van de belijdende kerk, maar wel in de Bijbel. Sommigen hebben er bezwaar tegen omdat ze de betekenis ervan niet kennen. Wanneer dergelijke bezwaren worden geopperd, is het onze plicht om de bezwaarmaker te onderrichten in de grote waarheden die in de Schrift worden geopenbaard met betrekking tot de bedelingen. Wanneer het bezwaar opzettelijk is, ondanks kennis en inzicht, kan het onze plicht worden om dergelijke bezwaarmakers aan de kaak te stellen vanwege hun ontrouwe omgang met het Woord van God.

In Efeze 3:2 lezen we: **“Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u.”**

Je hoeft geen diepzinnige geleerde te zijn om hieruit te leren dat er zoiets bestaat als ‘de bedeling der genade Gods’. Dit vers alleen al bevestigt het feit van de waarheid der bedelingen. De gelovige die deze tekst leest, zal God op Zijn Woord geloven en ernaar handelen door in het licht van deze waarheid te wandelen.

Omdat het veroordeeld wordt door mensen wier enige verlangen is om een gevestigd geloofsartikel of gekoesterde overtuiging te beschermen, zijn veel belijdende christenen erg terughoudend ten aanzien van de waarheid der bedelingen. Toch, als ze zich daarvan bewust zouden zijn, zijn ze zelf feitelijk aanhangers van een bedelingenleer.

Iedereen die vertrouwt op het bloed van Christus voor zijn verlossing in plaats van een dierenoffer te brengen, is een aanhanger van een bedelingenleer. Iedereen die zegt dat bepaalde praktijken ooit Gods wil waren, maar nu niet meer, is een aanhanger van een bedelingenleer. Daarom is elke christen tot op zekere hoogte een aanhanger van een bedelingenleer.

De meeste christenen lezen de Bijbel nooit. Maar als ze hem wel helemaal lezen, kunnen ze niet anders dan tot de conclusie komen dat Gods wil niet voor alle tijden hetzelfde is, en daarom wordt het onze plechtige en dwingende plicht om Gods wil voor de huidige tijd te kennen. Ze zullen ook inzien dat Gods geopenbaarde wil en doel voor de ene groep mensen misschien niet zijn wil en doel voor een andere groep mensen is.

Het gezond verstand zegt ons meteen dat de twee waarheden die in de volgende teksten naar voren komen, tegenstrijdig zijn:

“... al wie mannelijk is bij u moet besneden worden” (Gen.17:10, Herz. Statenvertaling);

“... zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn” (Gal.5:2).

Sommigen zouden zonder na te denken meteen zeggen dat het eerste van deze geboden voor Israël was, terwijl het tweede voor de heidenen was. Zij zien echter niet in dat Abram, aan wie het gebod van de besnijdenis werd gegeven, *geen* Jood was in welke zin dan ook die aan die term kan worden gegeven. Hij was hetzelfde soort mens als de Galaten, tegen wie Paulus zich zo krachtig uitsprak tegen dit oude ritueel.

Wie ‘de hele Schrift’ heeft bestudeerd, weet heel goed dat niet alle geboden van God voor ons zijn bedoeld, en hij weet ook dat Gods geboden aan het ene volk niet bindend hoeven te zijn voor een ander volk.

Als ik de wil van God wil kennen en doen, moet ik eens en voor altijd vaststellen wie en wat ik ben in de ogen van God. En ik moet dat vraagstuk door het woord van God zodanig vaststellen dat er geen twijfels blijven bestaan die mij voortdurend kwellen in mijn wandel en dienst.

Als mijn geloof in de Heer Jezus mij in Gods ogen tot een Israëliet heeft gemaakt, dan zijn bepaalde dingen voor mij bindend, moet ik bepaalde geboden onderhouden en zijn bepaalde uitspraken in het Woord op mij van toepassing. Het lijkt geen twijfel dat God zijn wil heeft geopenbaard voor hen die voor Hem Israëlieten zijn.

Als mijn geloof in de Heer Jezus mij voor God tot lid heeft gemaakt van die uit-roeping (gemeente) van God die zo prominent aanwezig is in de Handelingen en in de brieven die tijdens de periode van de Handelingen zijn geschreven, dan is Gods wil voor mij duidelijk en zijn geboden aan mij heel duidelijk. Als ik bijvoorbeeld als Jood tot de gemeente van God ben geroepen, moet ik dat in alle opzichten blijven, en als ik als heiden tot de kerk ben geroepen, dan moet ik in die roeping blijven. Zie I Cor.7:17-22.

Als God mij geroepen heeft om baptist, katholiek of methodist te zijn, dan is mijn plicht buitengewoon duidelijk. Ik moet doen wat van baptisten verwacht wordt, of wat de katholieke kerk van haar leden verwacht, of gewoon een goede methodist zijn.

Als God mij echter heeft geroepen in ‘de gemeente die zijn lichaam is’, waarvan Jezus Christus het Hoofd is, als ik die roeping met geloof heb beantwoord en nu oprecht kan belijden dat ik lid ben van die hoge roeping, dan is Gods wil voor mij duidelijk en is mijn koers duidelijk. Ik hoef niet hopeloos in de war te raken als zelfbenoemde heersers over Gods erfgoed mij proberen te dwingen om een specifiek gebod te gehoorzamen dat God aan Israël of aan de gemeente van God in de periode van de Handelingen heeft gegeven. Ik zal in staat zijn om weerstand te bieden tegen de pogingen van alle geestelijken die mij zouden willen dwingen om volgens de regels van hun kerk te leven. Ik kan mijn plaats innemen als lid van de gemeente die zijn lichaam is, en volhouden dat het mijn enige plicht is om te wandelen op een wijze die waardig is voor de roeping waarmee ik geroepen ben.

Wanneer iemand zijn ware positie voor God wil leren kennen, uit alle posities die in het Woord worden geopenbaard, is hij een student van de waarheid der bedelingen. De waarheid der bedelingen doet een eerlijke en serieuze poging om onderscheid te maken tussen de posities die van elkaar verschillen. We kunnen niet alles zijn voor God, daarom moeten we één ding zijn.

Wanneer iemand Gods wil voor de huidige tijd en Gods geboden voor de huidige tijd wil kennen, maakt dat hem tot een student van de waarheid der bedelingen. Een dergelijke studie is fundamenteel voor een duidelijk

begrip van Gods Woord als geheel. Zonder deze studie zal de Bijbel altijd een verwarrend boek blijven, vol tegenstrijdige uitspraken en geboden.

In Handelingen 15 lezen we over bepaalde mannen die uit Judea waren gekomen en onrust zaaiden onder de heidense gelovigen door te beweren: "Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden." Toen deze mannen werden uitgedaagd, konden ze "hoofdstuk en vers" aanwijzen om hun leer te ondersteunen. Men kan zich gemakkelijk de kalme zekerheid voorstellen van deze leraren die de gelovigen uit de volken tot het jodendom wilden bekeren, toen zij de heilige rol van het boek Genesis ontrolden en triomfantelijk wezen op de plaats waar staat: "... al wie mannelijk is bij u moet besneden worden." Ze konden ook wijzen op het voorbeeld van Christus, die op de achtste dag besneden werd (Lucas 2:1) en dit gebruiken om te beargumenteren dat allen die Hem volgen hetzelfde zouden moeten doen. En het enige antwoord daarop zou zijn geweest om het Woord der Waarheid "recht te snijden". Hun argumenten waren waar voor de Joden, maar ze hadden geen invloed op de gelovigen uit de volken die als een aparte groep voor God stonden.

Als de woorden van de Schrift niet worden onderscheiden naar de tijden waarin ze van toepassing zijn en naar de mensen op wie ze van toepassing zijn, zal datgene wat ons in de waarheid moest leiden, ons alleen maar in verwarring brengen. Elk mannelijk kind moet besneden worden (Gen.17:14), maar als hij besneden is, zal Christus hem niets baten (Gal.5:2).

Wat nuttig wordt verklaard (Rom.3:1-2), wordt ook nutteloos verklaard (Gal.5:2). We moeten drie keer per jaar de feesten vieren (Ex.23:14), maar we mogen ons niet onderwerpen aan geboden (Col.2:20). We moeten verkopen wat we hebben en aalmoezen geven (Luc.12:33), maar we moeten ook voor onszelf zorgen (I Tim.5:8). We moeten onze ploegscharen tot zwaarden smeden en onze snoeimessen tot speren (Joël 3:10), terwijl we tegelijkertijd onze zwaarden tot ploegscharen smeden en onze speren tot snoeimessen (Jes.2:4). De weduwe zal ontdekken dat haar wordt aangeraden om in die toestand te blijven (I Cor.7:8), terwijl haar ook wordt aangeraden om te trouwen (I Tim.5 :14). Zo wordt Gods Woord tegenstrijdig en verwarrend wanneer we geen acht slaan op het grote principe dat in II Timotheüs 2:15 duidelijk wordt gemaakt: **"Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt."**

De eerste plicht van een kind van God is om vertrouwd te raken met het Woord van God. De meerderheid wil uitleg en begrip, en veracht de inspanningen waarmee vertrouwdheid wordt verkregen. Het recht om enig deel van het Woord uit te leggen behoort alleen toe aan degenen die vertrouwd zijn met het geheel, en Gods gave van begrip is alleen voor degenen die deze vertrouwdheid hebben verkregen.

Wanneer iemand weet wat God in zijn Woord heeft gezegd, wanneer hij een zekere mate van vertrouwdheid met heel de openbaring van God heeft bereikt, wordt de kwestie van de juiste verdeling buitengewoon eenvoudig wanneer de taak eerlijk en oprecht wordt benaderd, zonder vooringenomenheid en vooroordelen.

Naarmate het verslag van Gods omgang met de mensheid zich in het Woord van God ontvouwt, kan men zien dat God op een bepaalde basis met de mensheid als geheel omgaat. De mens heeft een aangeboren kennis van goed en kwaad. Daarom was het zijn plicht om "God te vrezen en gerechtigheid te doen".

Toen God Abraham riep, begon Hij op een speciale en bijzondere manier met de nakomelingen van Abraham om te gaan, terwijl Zijn manier van omgaan met de rest van de mensheid onveranderd bleef. Het verslag van Gods bijzondere omgang met één tak van het menselijk geslacht, het volk Israël, is het thema dat de overhand heeft in het Woord van God van Genesis 12 tot Handelingen 28:28. Zelfs Gods omgang met de heidenen in de periode van Handelingen had tot doel Israël tot jaloezie en navolging op te wekken.

Aan het einde van het boek Handelingen ontdekken we "dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is". Dit betekende een nieuwe basis waarop God met de wereld omgaat, gezien het feit dat Hij zijn Zoon heeft gegeven en deze Zoon voor de mensheid is gestorven.

Vandaag de dag zijn we genoodzaakt de mensheid in drie groepen te verdelen. Degenen die nog nooit van Christus hebben gehoord, maar die wel de inherente kennis van God en van goed en kwaad hebben. Zij zijn verantwoordelijk om naar dit licht te handelen. Degenen die het evangelie van Christus hebben gehoord en

hun geloof in Hem hebben gesteld. Deze groep bestaat uit de velen die geroepen zijn, en hun hoop is heerlijk. Dan hebben we een kleinere groep die zowel geroepen als uitverkoren zijn. Zij vormen nu de uitroeping, die Zijn lichaam is.

Wanneer deze grote waarheden worden begrepen en geloofd, zullen ze ons overtuigen van de volstrekte zinloosheid om van mensen die beweren baptisten, methodisten of presbyterianen te zijn, te verwachten dat ze wandelen als leden van de gemeente die zijn lichaam is. Zelfs van de geroepen kan niet worden verwacht dat ze wandelen als de uitverkorenen. Wie door geloof weet dat hij lid is van de gemeente die zijn lichaam is, zal geen moeite hebben om te bepalen wat God van hem verwacht als de waardige wandel van zijn roeping. Het conflict en de verwarring komen voort uit het feit dat men probeert het ene te zijn voor God en het andere voor de mensen.

Onze Heer zei: “gij kunt niet God dienen en den Mammon”, maar de meeste mensen geloven dat zij een manier hebben gevonden om dit toch te doen. Zij bedriegen zichzelf. Hij zei: “Geen huisknecht kan twee heren dienen”, maar sommigen zijn ervan overtuigd dat dit wel kan. Ook zij bedriegen zichzelf. En niemand kan in overeenstemming met de waarheid van twee verschillende gemeenten wandelen. We kunnen nooit verwachten dat we de zuivere waarheid van de gemeente die zijn lichaam is, zullen krijgen van hen die andere kerken dienen.

Zodra we uit het Woord hebben bepaald van welke gemeente God ons lid heeft gemaakt, wordt de kwestie van de wil van God voor ons buitengewoon eenvoudig. Sommige mensen noemen dit “extreme bedelingenleer”. Wij noemen het “heel de weg met God gaan”.